

gangsbestemmelser i dette Lovforslag for ikke at gribe ind i bestaaende Erhvervsforhold. Saaledes er det foreslaaet, at saadanne Børn, som ved Lovens Ikrafttræden allerede ere fyldte 10 Aar, i Overensstemmelse med den nugældende Lovgivning skulle være berettigede til at tage Arbejde og fortsætte det Arbejde, de allerede have, og som ellers vilde være andre Børn forbudt, forinden de ere udskrevne af Skolen. Dernæst er der for de voksne Kvinder, som beskæftiges ved Nattearbejde, foreslaaet, at der for saadanne Kvinder, som allerede for Tiden ere beskæftigede med saadant Arbejde, som i øvrigt ikke vilde være dem tilladt efter denne Lov, for 5 Aar ad Gangen kan bestemmes, og de skulle være berettigede til at fortsætte det paagældende Arbejde, for at man ikke skal gribe ind i disse Arbejders Erhvervsforhold. Det var den ene Bemærkning, altsaa at Loven ikke mangler Overgangsbestemmelser, for at det om muligt ikke skulde føles hos noget arbejdende Menneske, at denne Lov er traadt dets Erhverv i Vejen, og at den har voldet Fortræd i Stedet for at bringe den Forbedring i Arbejdernes Kaar, som det i Virkeligheden er dens Formaal at bringe. — Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, er den, at der i dette Lovforslag ikke er stillet noget Forslag angaaende Fabrikinspektionens fremtidige Ordning. Det er ganske klart, at den Fabrikinspektion, som vi nu have, maa faa nogen Udvidelse, naar den fremtidig skal kunne foretage Inspektionen for 4—6,000 ny Virksomheder; men Fabrikinspektionens Formaal er fastsat ved en Lov af 1889, som jeg nylig omtalte, om Forebyggelse af Ulykestilfælde ved Maskiner, en Lov, som henhører under Justitsministeriet. Det er da Meningen, at der, hvis man kom til et Resultat med denne Lov, og det viste sig, at der var overvejende Sandsynlighed for, at man paa Rigsdagen skulde blive enig om Vedtagelsen af en Revision af Loven af 1873, saa vilde blive fremsat Lovforslag, som gjorde det muligt for Fabrikinspektionen at overkomme det forøgede Arbejde, som paalægges den ved en saadan Udvidelse, som den foreslaaede.

Jeg skal indskrænke mig til disse Udtalelser angaaende Lovforslagets forskellige Bestemmelser, og naar jeg anbefaler Lovforslaget til dette høje Tings Velvilje, mener jeg, at det i Virkeligheden er overflødig, eftersom Lovforslaget udtrykkelig er fremsat efter enstemmig Opfordring fra dette Ting om snarest mulig at faa dette Forhold ordnet, og jeg er mig bevidst, at

Lovforslaget i alle væsentlige Punkter svarer nøje til de Anmodninger, som i denne Henseende ere rettede til Regeringen fra Udvalget. Ikke desmindre anbefaler jeg Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling og forbeholder mig yderligere Udtalelser om de enkelte Punkter, naar Lovforslaget kommer til Behandling her i Tinget.

Det andet Forslag, som jeg har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, er Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jærnbaner. Jeg tillader mig at tilbagekalde i det høje Tings Medlemmers Erindring den Debat, der fandt Sted ved Finanslovens 1ste Behandling her i Tinget om en Bane mellem Fjerritslev og Tisted. Det blev den Gang udtalt, at en saadan Bane ikke vilde kunne tilvejebringes paa de Betingelser, som ere fastsatte i Lov af 8de Maj 1894, hvad der ikke var noget nyt for mig og sikkert heller ikke for en stor Del Medlemmer af Tinget. Vi vare for saa vidt i 1894 alle enige om, at en Bane fra Fjerritslev til Tisted ikke vilde kunne anlægges paa det Vilkaar, at Befolkningen skulde tilskyde Halvdelen af Beløbet og Statskassen den anden Halvdel, idet der paa Grund af de særlige geografiske Forhold i denne Egn vilde blive tilført den paagældende Bane et meget ringe Opland paa en stor Del af den Strækning, hvorigennem den skal gaa. Paa den anden Side var man ogsaa i 1894 enig om, at det ikke gik an at knytte en Bane fra Fjerritslev til Tisted som Betingelse til den Bane, man ønskede at anlægge fra Aalborg til Fjerritslev, eftersom Befolkningen paa Strækningen Aalborg—Fjerritslev var i Stand til at skaffe de fornødne Pengemidler til sin Bane, medens de andre vare ude af Stand dertil. Det vilde med andre Ord sige, at man vilde komme til at vælte Bekostningen for denne Strækning af Banen over paa Aalborg og Aalborg Amt, som ikke havde nogen Interesse deri. Man valgte da at dele Banen i to, saaledes at der blev givet Regeringen Adgang til at koncessionere en Bane fra Aalborg til Fjerritslev og en anden Bane fra Fjerritslev til Tisted. Saaledes blev den første Bane bygget, medens den anden Bane ikke blev til Virkelighed paa Grund af de økonomiske Vanskeligheder, der, som man kunde forudse, vilde stille sig i Vejen for en saadan Bane. Ved 1ste Behandling af Finansloven blev det yderligere fremhævet, at Fortsættelsen og Fuldendelsen af de store Udtøringsforetagender ved Bygholms og Vesløs Vejler vilde være aldeles betinget